

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10021-11-19 תנעמי נ' ריצ'בק בע"מ

לפני כבוד השופטת חנה קלוגמן

התובע: דניאל תנעמי

נגד

הנתבעת: ריצ'בק בע"מ

פסק דין

בתביעה הקטנה שבפניי מבקש התובע לקבל פיצוי בסך 17,000 ₪ בגין כך שהנתבעת שלחה לו מסרוני פרסומת גם לאחר ששלח הודעת "הסר".

התובע הוא אזרח שקיבל 17 הודעות פרסומת לטלפון הנייד שלו (להלן: "התובע").
הנתבעת היא חברה, המנהלת את המותג אקדמית 2100 (להלן: "הנתבעת").

תמצית טענות הצדדים:

תמצית טענות התובע:

לטענת התובע, במשך התקופה שמסוף אוקטובר 2019 ועד סוף דצמבר 2019 שלחה לו הנתבעת 17 מסרוני פרסומת לרכישת מוצריה. כל ניסיונותיו ופניותיו להסרתו מרשימת מקבלי המסרונים של הנתבעת, עלו בתוהו. רק לאחר שהגיש את התביעה פנה אליו מנהל הנתבעת במטרה לבוא עמו בדברים, אך היה מדובר בהצעה נמוכה ולא רלבנטית.

לטענת התובע, בהתאם ל"חוק הספאם" הוא זכאי לפיצוי בגין כל מסרון שנשלח אליו בניגוד לרצונו, ומאחר ונשלחו אליו 17 מסרונים שבלתי ניתן היה להסירם, הוא העמיד את תביעתו על סך של 17,000 ₪.

תמצית טענות הנתבעת:

הנתבעת לא כפרה בעצם משלוח המסרונים, והיא אף לא כפרה בכך שהמשיכה לשלוח מסרוני פרסומת גם לאחר שהתובע ביקש להסירו מרשימת הנמענים. אך לטענתה, הדבר נבע מתקלה שאירעה לחברת הדיוור איתה היא עובדת. מיד עם היוודע על דבר התקלה, הדבר תוקן. לטענת הנתבעת, היא מכירה ומוקירה את הוראות "חוק הספאם", ורק תקלה שלא הייתה ידועה לה גרמה לכך שפעלה בניגוד לחוק.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10021-11-19 תנעמי נ' ריצ'בק בע"מ

דיון והכרעה:

התובע קיבל 17 הודעות SMS (להלן: "ההודעות" או "המסרונים"). אין למעשה מחלוקת לגבי עצם קבלת ההודעות, ואין אף מחלוקת שבמשך תקופה של כחודשיים לא ניתן היה להסיר שמות מרשימת מקבלי ההודעות.

הנתבעת הסבירה כשל זה בהתנהלותה, בתקלה שאירעה אצל חברת הדיוור איתה היא עובדת. לטענתה, מיד כשנודע לה על התקלה מאחת הלקוחות, היא דאגה לתיקונה, ואכן מאותו מועד גם התובע לא קיבל יותר מסרונים. התובע, לטענתו, לא הצליח לבקש להסיר אותו מרשימת מקבלי המסרונים במשך כחודשיים. לטענתו, הוא ביקש להסירו באמצעות לחצן "הסר" שבמסרון, אך הדבר לא הועיל. כמו כן לטענתו הוא ניסה להשיג את הנתבעת טלפונית ובאמצעות מייל, אך הדבר לא עלה בידיו (לעניין זה לא צורפו אסמכתאות).

מעדויות הצדדים עולה, כי אין מחלוקת על כי התובע קיבל 17 מסרונים במשך כחודשיים, כאשר מנגנון ההסרה היה תקול. אין גם מחלוקת על כי לאחר ה- 27.12. לא נשלחו יותר מסרונים.

אני מאמינה לנתבעת שלא הייתה מודעת לתקלה ומיד כשנודע לה על כך פעלה לתיקונה. נציג הנתבעת, אשר העיד בדיון שהתקיים בפניי עשה רושם אמין. יחד עם זאת, נשאלת השאלה האם הנתבעת לא הייתה צריכה לבצע בקרה על מנגנון ההסרה בתקופה של חודשיים והאם נימוק זה יש בו כדי לפתור אותה מחבותה על פי חוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת" או "חוק הספאם" או "החוק")?

סעיף 30א(א) בחוק התקשורת קובע כך:

"דבר פרסומת" – כל אחד מאלה:

- (1) מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת;
- (2) מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה;
- (3) מסר שאינו דבר פרסומת כאמור בפסקה (1) או (2), המופץ לציבור הרחב, ונכללת בו הצעה לנמנע להתקשר למספר טלפון מסוים לשם קבלת מסר כלשהו; הוראות פסקה זו לא יחולו על מסר כאמור מאת המדינה ומוסדותיה, מסר כאמור שתכליתו העברת מידע ששלח גוף הצלה כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, לשם מילוי תפקידו, או מסר כאמור מאת גוף אחר שקבע השר, באישור ועדת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10021-11-19 תנעמי נ' ריצ'בק בע"מ

הכלכלה של הכנסת, ורשאי השר לקבוע כאמור סוגים שונים של מסרים
לגופים שונים שקבע;
.....

סעיף 30א(י) לחוק התקשורת קובע כך:

- " (1) שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה;
- (2) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, רשאי בית המשפט להתחשב בכך שאותו מפרסם הורשע, בשל אותו מעשה, בעבירה לפי סעיף קטן (ו);
- (3) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:
- (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
- (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
- (ג) היקף ההפרה;
- (4) אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של הנמען לפיצויים לפי סעיף קטן (ט) או לכל סעד אחר, בשל אותה הפרה;
- (5) חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה, שעשה כך ביוזעין כאמור בפסקה (1), אלא אם כן הוכיח אחרת; לעניין זה, לא תהיה למפרסם הגנה במקרים המפורטים להלן:
- (א) שיגור דבר הפרסומת נעשה לאחר שניתנה למפרסם הודעת סירוב מאת הנמען כאמור בסעיף קטן (ד);
- (ב) המפרסם שיגר בעבר דבר פרסומת לנמען בניגוד להוראות סעיף זה, אף אם לא ביוזעין;
- (ג) דבר הפרסומת שוגר לנמען לפי רשימה של מענים או מספרי טלפון, לפי העניין, שהורכבו בהתאם לרצף אקראי של אותיות, ספרות או סימנים אחרים, או שילוב שלהם, כולם או חלקם. "

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10021-11-19 תנעמי נ' ריצ'בק בע"מ

ההלכה הפסוקה התייחסה לחוק התקשורת, על רבדיו השונים. ראו בעניין זה הדברים שנאמרו מפי כב' המשנה לנשיאה, א' רובינשטיין, במסגרת רע"א 1231/17 ישי רז נ' אימפרשן מדיה בע"מ (מיום 20.04.17) (להלן: "פס"ד רז").

"המחוקק קבע, כי הנתבע הוא שעליו להראות כי ביקש את הסכמת התובע למשלוח הודעות פרסומת, וכי ההסכמה ניתנה (סעיף 30א(ב) לחוק); מכאן כי ככלל, העובדה שהנתבע אינו מסוגל להראות כי ההסכמה ניתנה לו נוכח קושי טכני כזה או אחר אינה יכולה לשמש לו כטענת הגנה (תא"מ (פתח-תקוה) 36459-05-13 מעוז נ' קבוצת אס.טי.די.פי צרכנות בע"מ, [פורסם בנבו] פסקאות 9-10 (2.4.15); תא"מ (תל-אביב) 49982-01-14 מעוז נ' צ'רנינסקי [פורסם בנבו] (30.3.15); ת"ק (תל-אביב) 49982-01-14 16 יבגניה (ורוניקה) מרקובסקי (שוסטק) נ' מקיף שירותי אינטרנט בע"מ, [פורסם בנבו] פסקאות 23-27 (11.8.16)). במובן זה יש לכאורה טעם בטענת המבקש, לפיה יש לפרש את דרישת הידיעה – היינו כי "שוגר דבר פרסומת ביוזעין", כלשונו של סעיף 30א(י)(1) לחוק – בצמצום, שאם נאמר אחרת, ישנו חשש שמא חברות העוסקות בדיוור הודעות פרסומת, יקבלו את כתובות הדואר של פלונים מגורמים אחרים ויזינו אותם למאגריהם; ואותם פלונים לא יוכלו לתבוע בגין הפרת החוק, שכן חברות אלה יטענו כי לא ידעו שהדבר נעשה שלא בהסכמתו של פלוני. חוששני כי פרשנות מעין זו אינה עולה בקנה אחד עם תכליתו של החוק – צמצום תופעת הספאם (ראו רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה י' (27.7.14); רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי, [פורסם בנבו] פסקאות 2-10 (2014)). בענייננו, כפי שצינו מעלה, העיד הנציג מטעם המשיבה כי אין באפשרותם לוודא כי הפרטים שהגיעו אליהם הגיעו מן המבקש, ובית המשפט קבע אפוא כי לא ניתן לקבוע שהמבקש היה מי שנתן הסכמתו למשלוח הודעות הפרסום, משלא נמצא כל פרט מזהה נוסף המאשר זאת. לכאורה יש אפוא קושי מסוים בכך שנפסק כי די היה במידע שהציגה המשיבה לפטור אותה מחובת הפיצויים הקבועה בחוק, ונראה לכאורה כי יש צורך ברמה גבוהה יותר של מידע."

יישום על המקרה דנן:

יישום החוק והפסיקה על המקרה הנדון מביא אותי למסקנה, כי יש להטיל קנס על הנתבעת עקב הכשל במנגנון ההסרה שנמשך כחודשיים ימים, אך במסגרת שיקול הדעת של בית המשפט בקביעת גובה הקנס יש להתחשב בנסיבות המקלות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10021-11-19 תנעמי נ' ריצ'בק בע"מ

למעשה, סעיף 30 לחוק התקשורת קובע, כי ההתעלמות מבקשת ההסרה צריכה להיות "ביודעין", תנאי אשר לכאורה לא התקיים במקרה הנדון, שכן אני מאמינה לנתבעת שלא הייתה מודעת לכך שמנגנון ההסרה אינו פועל. אך ברוח פס"ד רז, שצוטט לעיל, יש לפרש תנאי זה בצמצום. כפי שכבר ציינתי, העדר מנגנון בקרה על מנגנון ההסרה מאיין את דרישת הידיעה, שכן הנתבעת הייתה צריכה לדעת על תקלה שכזו בתקופה כה ארוכה, יחד עם זאת, בהחלט מדובר בנסיבות מקלות המצדיקות הפחתה של ממש בגובה הקנס.

תכליתו של החוק תבוא לידי ביטוי במקרה הנדון בפסיקת פיצוי מופחת, אשר מחד יחדד את אחריות המשתמשים בפרסום באמצעות מסרונים, ומאידך ייקח בחשבון את הנסיבות בהם הדבר לא נעשה מתוך זלזול בצרכנים או בחוק. החוק, למעשה, נתן לבית המשפט שיקול דעת בקביעת גובה הקנס עד לסכום של 1,000 ₪ למסרון על מנת שניתן יהיה להתחשב בנסיבות כל מקרה ומקרה.

בנסיבות המקרה הנדון הגעתי למסקנה, כי פיצוי בסך 200 ₪ בגין כל מסרון, יהיה הולם בנסיבות המקרה דנן.

סוף דבר:

לאור האמור לעיל, תשלם הנתבעת לתובע סך של 3,400 ₪ בתוספת 300 ₪ הוצאות בגין הליך זה, תוך 30 יום.

על פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 15 יום.

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לצדדים בדואר רשום.

ניתן היום, כ"ה שבט תש"פ, 20 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

חנה קלוגמן, שופטת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10021-11-19 תנעמי נ' ריצ'בק בע"מ

